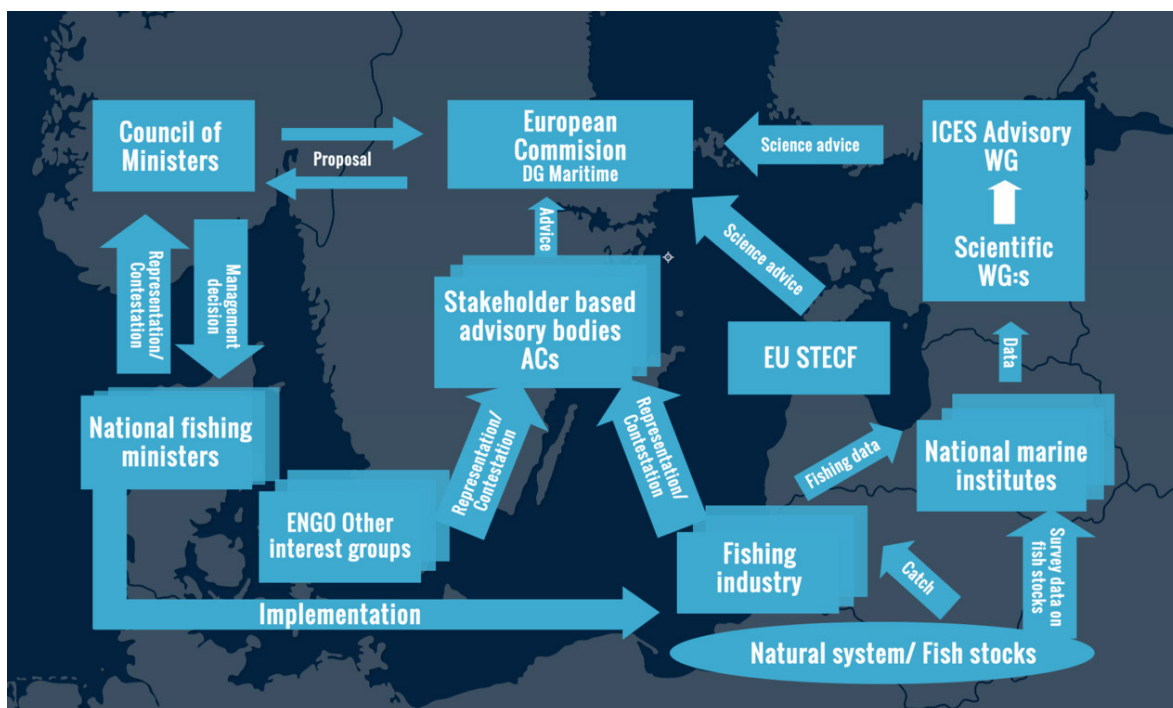

Systemet som lurar sig självt

Östersjötorskens situation är så allvarlig att vi närmar oss sista chansen för en återhämtning av beståndet, annars kommer det att ödeläggas. [Se Fiskebrief 12](#)

Mängder av forskare, byråkrater och politiker är sysselsatta året om för att analysera, lämna underlag och fatta beslut om kvoter för bland annat torsk (se bild nedan). Trots detta har man inte lyckats förvalta östersjötorsken, vars kris förvärrats år efter år. Istället har det fått motsatt effekt genom att bromsa och förhindra de drastiska åtgärder som hade behövts för länge sedan.

Det är därför helt avgörande att svenska politiker inte låter sig förledas ett år till av det till synes välutformade förvaltningssystemet. Det är dags att resa sig upp, slå näven i bordet och kräva långsiktiga åtgärder.

Schematisk skiss över EUs fiskeförvaltning

Sverige har lång östersjökust med många kustsamhällen där torskfisket historiskt varit av stor betydelse. Regeringen har höga ambitioner i miljö- och havsfrågor. Därför måste landsbygdsministern vara den som tar initiativet. Vi ska inte tro att någon annan gör det.

Därför misslyckas förvaltningen av östersjötorsk:

1. Den vetenskapliga rådgivningen har länge saknat viktiga data.

De har redovisat varningssignaler som långt tidigare borde lett till drastiska åtgärder. Likafullt har man fortsatt att fördela kvoter som inte kunnat fiskas upp. Sannolikt har man under lång tid överskattat beståndets förmåga att återhämta och reproducera sig samtidigt som man grovt underskattat påverkan av externa faktorer.

2. Miljöskyddet saknar åtgärder mot överfiske

När Havs- och vattenmyndigheten (HaV) redovisar de svenska miljömålen uppnår de flesta fiskbestånd i Östersjön, t ex torsk, inte god miljöstatus. Men HaV konstaterar att fisket lyder under den gemensamma fiskepolitiken som också tar socioekonomiska hänsyn som innebär att fisket ändå tillåts fortsätta.

3. Rådgivande organen för intressenter har en majoritet av yrkesfiskare

Dessa sk. Regional Advisory Councils (För Östersjön förkortat BSRAC) har de senaste åren föreslagit betydligt större kvoter än den vetenskapliga rekommendationen och hävdar sin rätt att fiska oavsett konsekvenser för miljön och fisken.

4. Kommissionär Vella vilseleder

Förra året föreslog Kommissionen högre kvoter än någon intressentgrupp, inklusive yrkesfisket, kanske beroende på ett byråkratiskt missförstånd. Kommissionär Karmenu Vella försvarar yrkesfiskarna och hävdar att fisket i Östersjön till största delen är hållbart genom att tolka statistiken vilseledande.

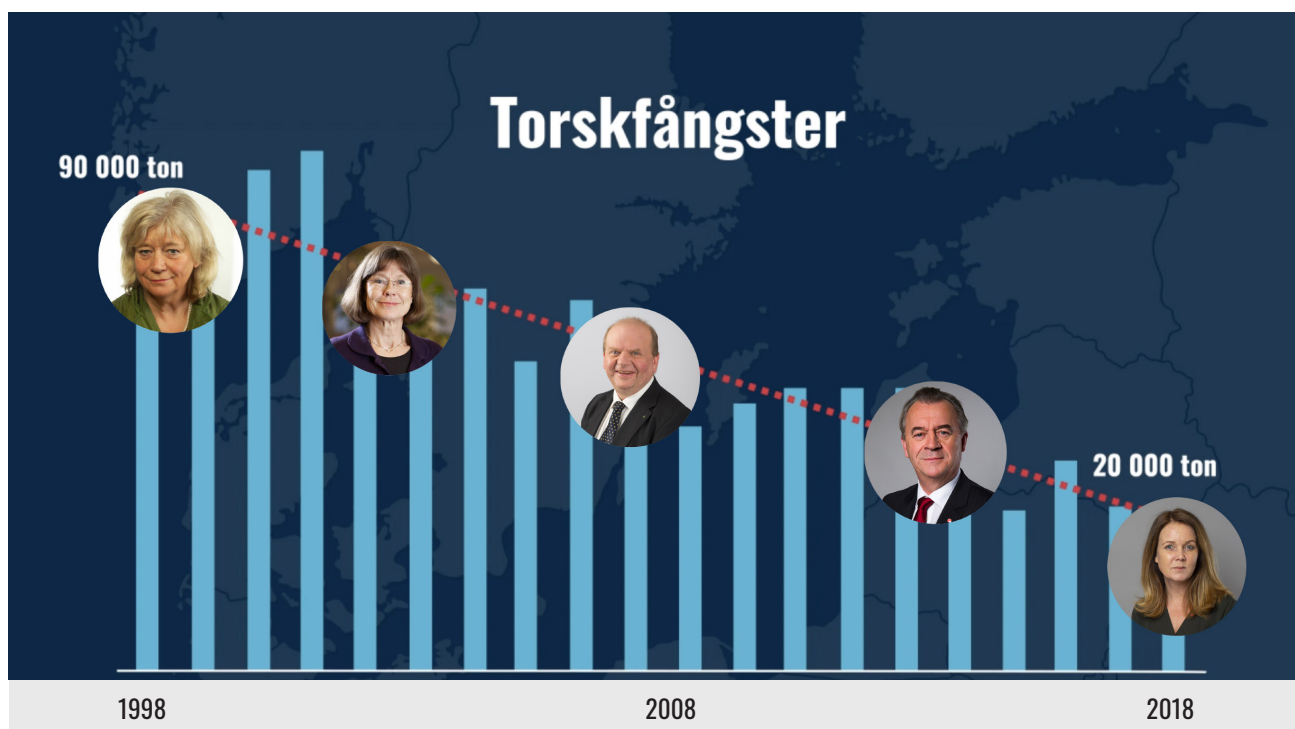
5. Regionaliseringens möjligheter har inte infriats

BALFISH High level group, vars syfte är att hävda Östersjöregionens intressen, har istället blivit ytterligare en mötesplats för fiskebyråkraterna och ett transportkompani inför ministerrådet.

6. Svenska fiskeministrars taktik har misslyckats

Sveriges tidigare fiskeministrar, från Eskil Erlandsson till Sven Erik Bucht, har hävdat att de framgångsrikt verkat inom systemet. Sven Erik Bucht var under fyra års tid alltid nöjd efter ministerrådets kvotförhandlingar.

Landsbygdsminister Jennie Nilsson, som nu är ansvarig för fiskepolitiken, måste välja en annan strategi än sina företrädare för att rädda östersjötorsken. Hon måste vara aktiv under hela processen, förbereda långsiktiga åtgärdsförslag och inte låta sig luras av andra aktörer som vill bibehålla nuvarande system för förvaltning av östersjötorsken. Då kan det vara försent.

Torskfångster och svenska fiskeministrar.